

Ὁ παπά Φώτης

Αθόρυβα καί διακριτικά ἔφυγε ὁ παπά Φώτης. Ταξίδεψε στή γαλήνη τῆς αἰωνιότητος, στόν κόσμο τόν ἄυλο, τόν ἄφθαρτο τόν ἀγνό καί τόν ὠραῖο.

Ἐκεῖ πού τά χερουβικά τῶν ἀγγέλων τόν περίμεναν καί οἱ Πύλες οἱ ἀνοιχτές τοῦ παραδείσου. Μέ τό γαλήνιο φῶς στό βλέμμα του καί μ' ἓνα χαμόγελο ἀπόλυτης ικανοποίησης, γιατί σωστά ἔπραξε τό καθῆκον του.

Ἐργάτης ἀκοίμητος τῆς ἐκκλησίας, ἀγωνιστής ὑπέρμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀσύγκριτος, ἀσυμβίβαστος ἀληθινός κι ἐλεύθερος σάν ἄλλος Χρυσόστομος μέ παρρησία, δέν ἔπαυσε στιγμή νά στηλιτεύει συμπεριφορές ἀνάρμοστες καί πράξεις ἀσύμφωνες μέ τό νόμο τοῦ Θεοῦ! Τοῦ δικοῦ του Θεοῦ πού μόνο Ἐκείνου δούλος ἦταν.

Φαινόμενο ἀγιοπερίεργο ἡ ζωή του. Σκληρή καί μέ δοκιμασίες. Ὁ ἀσκητικός κοσμοκαλόγηρος ἔξω πάντα παντός νυμφῶνος ἦταν, ἔξ' αἰτίας τοῦ χαρακτήρα του, ἀλλά καί τῆς στενῆς λογικῆς τοῦ περίγυρου. Μέ τίς ὅποιες ὁμως διαφορές, τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ἀλλά καί τίς πικρίες

του, Ἦ ἀψήλου πάντα ἀτένιζε μέ μεγαλοσύνη! Γιατί ἡ ρήσις «Τά ἄνω ζητεῖτε τά ἄνω φρονεῖτε μή τά ἐπί γῆς γῆς» εἶχε τέλεια ἐφαρμογή στή ζωή του. Δέν οἰκοδομοῦσε στή γῆ, ἀλλά στοῦ οὐρανοῦ τόν ἀνεκτίμητο πλοῦτο.

Γλυκειά παραμυθία ὁ παπά Φώτης, νοιάζονταν γιά ζωντανούς καί πεδαμένους. Μέ φλογερή τήν πίστη στό Θεό κι ἀγάπη γιά τόν συνάνθρωπό του, δέν ἔκανε τίποτε ἄλλο ἀπό τό νά ἀνακουρίζῃ τούς οικονομικά ἀσθενέστερους συνανθρώπους του καί νά συντρέχει τούς πονεμένους. Σέ μιά προσφορά μ' αὐταπάρνηση τά ἔδωσε ὅλα ἀφειδώλευτα, γιά νά κρατήσῃ τό τριμμένο ράσο του καί τό τρίχινο ταγάρι μόνο γιά τόν ἑαυτό του.

Μέ τῆς ἀγωνίας τό βάσανο γιά τ' ἀνθρώπινο κατρακύλισμα ἀλλά

καί μέ τήν ἐλπίδα ἀβασίλευτη πώς
μπορεῖ ἀκόμη νά σώσει ψυχές καί
ἀνθρώπους ἔδινε καθημερινά τόν
δικό του ξεχωριστό ἀγώνα. καί μέσ
τά λιοπύρια, τούς ἀνέμους, τίς κα-
κοκαιρίες καί τ' ἀστραπόβροντα ὁ
φλογερός παπάς σάν καλός Σαμα-
ρείτης παί-
δευε τό κα-
κοπαδιασμέ-
νο κορμί του.

Τά τελευ-
ταῖα του
χρόνια κε-
ραυνοβολη-
μένος ἀπ'
τήν ἐπάρατο

νόσο, ἀνήμερος νά αὐτοεξυπηρε-
τηθεῖ μετοίκησε στήν Ἀθήνα καί
βρῆκε φροντίδα καί θαλπωρή στό
σπίτι τῆς κ. Σοφίας.

Ὡσότου χέσ ὁ πιο πολυταξιδεμένος
παπάς ἔκανε τό τελευταῖο του ταξίδι.
Τήν αὐγή τοῦ Σαββάτου ἕνα καράβι
ἔφερε τό φέρετρο του ἀπ' τή μεγάλη
πολιτεία στό νησί. Κι ὕστερα μιά
μεγάλη πομπή τόν ὀδηγοῦσε, σύμ-
φωνα μέ τήν ἐπιθυμία του, στό
χωριό πού ἐκεῖνος ἀγάπησε κοντά
στό δικό του ποίμνιο, πού γιά σα-
ράντα ἔξι χρόνια ἐκεῖνος ἐποίμανε...
στόν Τρίγωνα. Κι οἱ κορφές τῶν
βουνῶν πού ξεμύτιζαν, ἀπαλά χιονι-
σμένες ἀπ' τά σύννεφα τόν ὑποδέ-
χονταν καί τοῦ ὑπόσχονταν γή φι-

λόξενη, μοιρολόγια κυπαρισσιῶν καί
γαλήνη. Σταθήκαμε δίπλα του οἱ
ληγοστοί συγχωριανοί του μέ συντριβή
καί μετάνοια γιά τήν ἔνοχη ἀδιαφορία
μας κι ἴσως ἀκόμη καί γιά τίς ἠθε-
λημένες παραλείψεις μας. Κλάψαμε
σάν ἄνθρωποι γιά τόν ἄνθρωπο

παπά Φώτη,
ἴσως γιατί
δέν γνωρί-
ζουμε ἀκόμη
πόσο μεγά-
λο βάρος
σηκῶνει
αὐτό τό κα-
ταλαιπω-
ρημένο ξα-

πλωμένο σῶμα, τό κακοντυμένο καί
ρακέντυτο κορμί.

Παπά Φώτη αὐτή τήν ὕστατη
ῶρα, λίγο πρίν ἡ Αἰολίδα μάνα γῆ
σέ δεχτεῖ στά σπλάχνα της, σ' ἕνα
ξεχωριστό τοπίο μέ βαθυπράσινες
φυλλωσιές, κατ' ἀπ' τό γαλάζιο τ'
οὐρανοῦ καί τό μυροβόλο ἀγέρι τῆς
θάλασσας, ἐμεῖς οἱ συγχωριανοί σου
εὐγώμονες γιά τίς παρακαταδῆκες
πού μᾶς ἄφησες, βαδιά συγκινημένοι
ζητοῦμε τήν εὐχή καί τή συγχώρεσή
σου.

Ἡ μνήμη σου θά μείνει αἰωνία
γιά νά διδάσκει καί νά παραδειγμα-
τίζει.

Πάμφιλα 6-3-2010
Φραντζῆ Βασιλική